sugguſed. Hans näitas ennaſt jo nörelt ülles kui rahha-ahne, kes ei pölgand mitte, ka alwal wiſil enneſele middagit korjada. Niglas ei raiſand kül ka mitte omma piſſukeſt warranduſt, agga kui waestele tulli middagi jaggada, ſiis temma ei olnud mitte ſitke. Kui Hanſule juhtus, et temma teiste kullo peäl ſai ſüa ja jua, ſiis temma wöttis enneſele kahhe innimesſe jäggo. Ahnus ja ſitkus ollid temma hinge waenlaſſed, kes tedda wallitſeſid. Wanna issa ei olnud kül mitte üsna rikkas mees, agga temma ellas ommeti hölbo sees Emma olli jubba monne aasta eest ſurnud, ja kui issa rammetumaks läks, ja Hans täieks innimeſſeks olli ſanud, ſiis poeg mötles ſe peäle, enneſele naeſt wötta; agga ſe, kedda temma seks otſis, ei piddand muud kui rikkas innimenne ollema. — Niglas olli ſenni ka noreks mehheks ſanud, ja noudis wanna issale ja enneſele abbi ſata seſt, et temma üht prisket, töteggiat ja jummalakartlikko abbikaſa enneſele ärrawallitſes. Niſuguſt temma

leidis üsna liggidalt. Issa perres tenis üks au-wäärt noor tüdruk, kes kül rahha poleſt wane, agga keige kölbdusse pärraſt täieste rikkas olli. Wanna issa ei ſowind ka Niglaſele parremat, kui ſeddaſamma tüdruko, kes keige omma allandlikko ja tassaſe mele sees ennamiste ainoükſi keik maia asjad wägga hästi olli toimetanud. Muido olli temma ka illuſa näoga.

Sedda ennam Hans tedda laitis ja ſedda nou, mis wend enneſele olli wötnud, ja kui Niglas ei annud ſeſt mitte ennaſt lasta koikutada omma targa mele sees, ſiis hakkas teine tedda naerma ning pilkama, ja ütles, et wend olleks niſammoti hästi teinud, kui olleks kirriko waeste hulgaſt üht enneſele abbikaſaks wötnud. Ütles weel, et kui Nialas ka eddespiddi ni wähhe rahhaſt piddi holima kui tännini, ſiis ehk lähhäks temma iſe ſenna pool enneſele kohta kirriko ukſe ees otſima. — Niglas jäi ſegipärraſt püsti omma targa nou peäle. Agga ſurem kahjo, mis ſeſt waidlemisſeſt wendade

Eesti-ma rahwa Kalender 1854, lk. 21